

tišcu let prihitéva svoj čas. O svobodi vesti in o načinu, kako naj se preobračajo pogani k sv. veri, govori sv. oče tako krasno in vzorno da bi današnji svobodnjaki od studa in srama obmolknili ter se poskrili v zemljo. — Vera in zakon, uči naravnost sv. oče, imata tedaj samo pred Bogom in svetom ceno, ako se sestavljata po milosti božji na prosti in povse svobodni volji. Jetnike in zatožence priporoča papež blagovoljnosti in vsmiljenju kneza bolgarskega, učeč in opominjajoč, da moramo zakone slušati ter da se mora zločin in krivica kaznjevati, toda vedno tako, da se oziramo na pravice, ktere slehernemu ponuja kri Jezusova, ker je vedno še mogoče, da se hudo delnik poboljša in sprijazni z draštvom človeškim: samo ob sebi se tudi razumé, da moramo po nauku papeževem postopati prijazno s sužnji, ker jih je Jezus s ceno svoje krvi na lesu sv. križa pobratil s seboj in njih gospodarji. Pri kaznjevanji obsoduje odločno vsako mučenje in trpinčenje ter proglašuje, da je sleherni prisiljeno priznanje neveljavno in ničev; takovim besedam nam se je čuditi, ako se oziramo na čas, v katerem je papež tako

V tem smislu vošimo vsem Slovincem vesele praznike!

Ljubljančani!

Ali ste že kedaj s ponosom pogledali na to svoje mesto, na belo Ljubljano? Gotovo. Če kdo drug s ponosom reče: „jaz sem Slovenec, ali jaz sem Kranjec“; dostavi navadno ljubljanski sin: „jaz sem pa še Ljubljančan.“ S tem povdarkom hoče reči, da je Ljubljana prva med mesti na Kranjskem in Slovenskem, in to je tudi v resnici, in zato sme vsak Ljubljančan s ponosom spominjati se svojega rojstnega ali domačinskega mesta. Ako ste pa ponosni na svoje mesto, da je prestolnica kranjska, središče Slovencev, potem se morate poganjati tudi za korist in za čast, za še slavnnejšo bodočnost bele Ljubljane.

Tukaj v Ljubljani imate dve stranki, kateri obe trdita, da hočeta blagor in korist Ljubljane pospeševati. Ktera teh strank je mati in Ljubljano v resnici ljubi, in ktera je mačeha, ter jo pita le s frazami, to je s praznimi povdarki. Kaj hoče slovenska stranka, in kaj hoče nemška stranka? To si je treba pred oči postaviti, prej da boste svoje glasove oddali pri bodočih volitvah v mestni zbor. Slovenska stranka hoče Ljubljano povzdigniti, kjer se le dá, ona jo hoče povzdigniti za glavno in osredno mesto ne samo za Kranjce, ampak tudi za Primorce, za spodnje Štajerce in za slovenske Korošce; kot glavno mesto večje dežele bi Ljubljana tudi bolj rastla in bogatela; nemška stranka pa od tega neče nič slišati, in pusti Ljubljano veljati le za glavno mesto kranjske dežele, ker družega pripravnega kraja za glavno mesto ni; ko bi pa mesto Kočevje stalo bolj v sredi dežele, bi bili nemškutarji že davno Kočevje za glavno mesto na Kranjskem naredili. Slovenska stranka hoče, da bi se v Ljubljani naredila viša deželna sodnija za vse Slovence, da bi ne hodile pritožbe v nemški Gradec k viši sodnji, ampak da bi se tukaj reševale; s tem bi Ljubljana zopet veliko pridobila zaslužka in veljave; nemška stranka pa od tega neče nič slišati, njej je še ljubo, da morajo tožbe iz Kranjskega v nemški Gradec hoditi, ker zavolj tega se morajo pisati v nemškem jeziku, in to je največje veselje za nemško stranko. Slovenska stranka nadalje hoče, da bi se tudi više šole

v Ljubljani naredile, da bi ne bilo treba na Dunaj ali v nemški Gradec hoditi, kdor bi se hotel izučiti za zdravnika, jezičnega dohtarja ali za profesorja; ko bi te visoke šole v Ljubljani imele, bi mesto silno veliko pridobilo, ker bi tukaj živelo in se učilo kakih 300 odraslih študentov, katerih mnogi so z denarjem dobro podkovani in ljudem dosti skupiti dajo; tudi kakih 20 dobro plačanih profesorjev bi se nekaj poznalo v prometu ljubljanskem; ker pa v Ljubljani takih šol nemamo, nosijo študenti svoje denarje v Gradec in na Dunaj; akoravno bi bilo z visokimi šolami Ljubljani veliko pomagano, vendar se nemškutarska stranka zoperstavlja temu nasvetu, in noče visokih šol v Ljubljani, nekaj za to, ker je njeno srce bolj vneto za nemški Gradec in nemški Dunaj, ko za slovensko Ljubljano, nekaj pa zato, ker se boji, da bi bile te šole v Ljubljani slovenske, in bi uradniki in profesorji, ki bi iz teh šol prihajali, predobro slovenski znali in potem nemara s slovenskim ljudstvom potegoili.

Slovenska stranka želi v Ljubljani napraviti še mnogo drugih lepih in koristnih stvari, ki bi v čast služile mestu in celi deželi, toda nemška stranka se zoperstavlja vsakemu nasvetu, ki bi utegnil slovensko ime bolj v čast in veljavo spraviti. Nemška stranka hoče, naj bi Ljubljana ostala vedno le to, kar je zdaj, majhno, neznamno mesto in sedež deželne vlade kranjske; slovenska stranka pa poklada v Ljubljano vedno novega kvasu, da bi jo povzdignila za duševno in politično središče vseh Slovencev, za ogojišče znanosti in umetnosti.

Zakaj ima Gradec visoke šole, in zakaj jih Ljubljana nima? Zakaj ima Gradec vojaško poveljništvo, in zakaj ga Ljubljana nima? Zato, ker je Gradec nemšk, in se Nemci za njega potegujejo; za Ljubljano pa se nihče ne poteguje, ker njen mestni zastop bolj ljubi Gradec in vsako drugo nemško mesto, ko pa slovensko Ljubljano. V Nemcih vidijo naši mestni očetje svoje prave brate, v nas Slovencih pa le po pol brate, naravno je toraj da Nemce bolj ljubijo, ko nas.

Tega je pa kriva Ljubljana sama, ker voli v svoj mestni zastop rajši tuje ljudi, ki nimajo prave ljubezni za nas, namesto da bi volila domače sinove, da bi se za njo poga-

njali! Ljubljančani so do zdaj več zaupali mačehi, ko pravi materi, več tujim Nemcem in odpadnikom nemškutarjem, ko pa domačinom Slovincem. Zato Ljubljana pred svetom nima pravega zagovornika, ona je mutasta v družbi drugih mest, ker nima nikogar, da bi se zanj potegnili, zatoraj vselej prazna odide, kedar se drugim mestom darovi delijo!

Nemška stranka nam zmirom na ušesa vpije: „Le nemški se naučite, pa boste srečni, le za nemščino se potegujte, boste videli, kako boste lahko živeli!“ To so pa prazne in lažnjive besede, saj ne morejo nikdar resnične postati. Ko bi vsak srečen bil, kdor nemški zna, zakaj je pa toliko revežev na Nemškem, kjer vsak človek nemški zna? Ko bi vsak dobro službo dosegel, kdor nemški zna, zakaj pa so pri nemških regimentih tudi „gmajnari“? tam bi morali sami oficirji biti, ker vsi nemški znajo? V Ljubljani so nemškutarji z nemškimi šolami toliko dosegli, da vsak Ljubljančan nemški zna. Ali mu dá kdo kaj za to? Ali so Ljubljančani zato srečni? Ali jim pečene piške v usta leté zavolj tega, ker nemški znajo?

Ko bi takim, ki nemški znajo, pečene piške v usta letele, bi jih vendar Ljubljančani nič ne dobili, ker bi te tice že Prusi, Dunajčani, Gradčani in drugi Nemci prej polovili, prej ko bi do nas priletele, saj tam so jih še bolj potrebni, ko mi v Ljubljani. Te nemške šole v Ljubljani niso za družega, ko za mučenje in trpinčenje otrok, ki bi se lahko v tem času kaj bolj pametnega naučili, ko tisto pusto nemščino. Radi bi vedeli, čemu morajo dekleta nemški znati? Saj vse v deželi ostanejo in se tukaj pomožé, saj niso ciganke, da bi se po svetu klatile, ker nemškutarji zmirom pravijo: „nemski se nauči, boš ložej po svetu šel!“ Menda bi res radi videli, da bi mi po svetu šli in njim prostor naredili, da bi se na naše stole vsedli in dozidali „nemški most do Adrije“! Te usluge jim ne bomo storili, da bi zavolj njih „po svetu šli“, ker pa po svetu nečemo iti, nam tudi nemškega jezika treba ni! Quod erat demonstrandum. Kaj bodo nas po svetu gonili! Naj sami gredó, ker že nemški znajo! Se jim ni treba še le učiti!

Ljubljančani! prevdarite enkrat vse to prav trezno in mirno, položite vsak svojo roko na srcé in potem pojdite k volitvam, vemo, da boste potem prav volili!

govoril. Mnogo pa je še jednaci odgovorov na vprašanja bolgarska in ko bi hoteli modrost in plemenitost v njih dovolj ceniti, morali bi navesti vse posamezne; a zadostuje naj, opomniti: da mi Slovani v obče in Jugoslovani posebej moramo v velikem papeži Nikolaji I. spoštovati in ljubiti pravega očeta in prijatelja našega, ki je dobro umel važnost vprašanja slovanskega ter delal z vsemi silami, da nas reši onega propada, ki nam je takrat začel groziti. Žalibog, da tega ni dosegel ne on a ne tudi naša apostola; toda potrpiamo in umirimo se, vsaj se pod krilom milosti božje ne izgubi noben plemenit trud, marveč čaka na čas in uro svojo, ktero je sebi pridržal večni Oče, kakor govori sv. pismo. Zdi se mi, da je ta ura blizu, ker smo se jeli sami buditi in ker nam je dobri Bog v Leonu XIII. postavil na stolico rimsko novega Nikolaja I., ki nas iskreno ljubi, in ki razumeva važnost vprašanja slovanskega, o čemu nam svodoči vsaka vrstica zlate poslednje okrožnice njegove.

Kar se pa tiče vprašanja: kam hitita naša apostola, da najdeta v nesreči mir in olajšanje, nam odgovarjajo onodobni dogodki: ne obrneta

še na vzhod, kjer sta vže bila priči onega nemira in nereda, one strasti in pohlepnosti, ki je odtrgala vzhod od zapada na žalost in kvar celega sveta. Ne obrneta se na stolico carigrasko, ki ni mogla pokazati nijedne besedice iz sv. pisma za svoje prvenstvo, ki ne more za svojo nepremišljeno odločnost dokazati, da izvira od apostolov, ker jo je le posvetna sila s sredstvi, katerih bi se cerkev božja ne smela nikdar posluževati, povzdignila iz prahu na nevarno višino, od koder je morala prej ali slej globoko pasti. Ne obrneta se naša svetnika na cerkev bizantinsko, ktero mora vsakdo obžalovati, a zraven tudi obsoditi, ker se je največ sama vkovala v one verige, v katerih še danes ječi in vzdihuje. Ne obrneta se na novi Rim, marveč na stari, dobro vedoč, da je to prestol Petrov, kterege je hotel Jezus ter kterege je ustanovil sv. Peter prišedši iz Antiohije in z lastno krvjo okropil za vse časa. Obrneta se na naslednika sv. Petra, pri katerem je ne le zapad, marveč tudi vzhod v vseh vprašanjih in potrebah iskal odgovora miru in tolažbe in tudi dobil. Obrneta se pa nanj z mirnim srcem in trdnim

zaupanjem, ker vedeta seboj mnogo učencev svojih, da jih jima v Rimu posveti in odločijo za službo božjo med Slovani. S takim namenom šla sta sveta brata Ciril in Metod v Rim k papežu Nikolaju I. Na potu svojem vkreneta jo v doljajo Panonijo, kjer ju knez panonski, Kocel željno sprejme na svojem dvoru, da sliši skupno z ljudstvom svojim besedo božjo; izroči jima tudi nekaj mladeničev, ki naj bi se v Rimu vzgojili ter pripravili za stan duhovniški v Panoniji. Pot pelje ju tudi skoz gornjo posavsko Hrvatsko tako, da smo tudi mi, kakor vsi drugi južni Slovani čuli glas naših apostolov ter se po njih trudu okrepili v veri. Prišla sta pa v Rim jeseni l. 867; reči moramo in z nami vsak, kedor sodi nepristransko, da vsi koraki naših apostolov in vse okoliščine, ktere je vodila volja božja, imeli so jedini namen: narod slovanski, njuni skrbi izročeni, na veke pridobiti in priljubiti stolici rimski. Ko sta dospela v Rim, nista več našla živga Nikolaja I.; ko sta bila na potu, je on vmrl, a našla sta starčka Hadrijana II., ki je bil ne samo na stolici in v moči, marveč tudi v duhu in namerah pravi nasledniki

Politični pregled.

V Ljubljani 15. aprila.

Avstrijske dežele.

Poljaki so poslali sv. očetu prošnjo, naj se krepko potegujejo za pravice poljskega naroda in s katoliško cerkvijo združenih starovercev (zedinjenih Grkov).

„Narodu“ se telegrafira, da je bil vspeh novega **državnega posojila** sijajen, ker se je posojilo 30krat nadpisalo. Posojilo bo kmalo v cení poskočilo in banka, ki ga prevzame za 91, bo še dobre kupčije delala. Ker se liberalci bahajo, da so oni boljši gospodarji, ko sedajna vlada, treba je opomniti, da so ustavoverci državne posojila že po 60 jemali, to je, namesto 100 so le 60 gl. v gotovini dobili za obligacijo od sto gl. Sedaj so pač osramoteni, in bi bolje storili, da se v kote poskrijejo, namesto da čez vlado zabavljajo.

Moravski deželni odbor je zopet imenoval trdega Nemca, dr. Brennerja, za zdravnika v deželni bolnišnici. Dr. Šrom, dr. Kusy, dr. Hoppe in prof. Helcelet so krepko ugovarjali, ker Brenner ne zna besedice česke, kako bo toraj z bolniki govoril?

Vnanje države.

Več odličnih **Švicarjev** je prosilo švicarsko vlado, naj prepové shod socialdemokratov, ki je napovedan za jesen t. l. v Zürichu.

Bivši kijevski profesor **Dragomanov**, o katerem so rekli, da je načelnik vseh nihilistov, priobčil je te dni brošuro, v kateri taji, da bi bil nihilist, tudi reče, da nihilisti v Švici niso bili vdeleženi pri umoru cara, ter pristavi, da se je on le boril za ustavno svobodo, da da pa ne odobrava kraljemorov. — Mož se hoče oprati, pa se mu precej pozna, da ni tako nedolžen, kakor se dela.

Srbska skupščina je potrdila pogodbo z Bontoux-om, da bo on zidal srbske železnice.

Slavni svodoljub Gladstone je pokazal, da zasluži zaupanje, ki so ga prijatelji svobode v njega stavili, posebno zaupanje, ki so ga Irce do njega imeli. Gladstone se ima deloma Ircem zahvaliti, da je zdaj predsednik ministerstva, kajti irski delavci po angleških mestih so za Gladstonovo stranko glasovali in tudi zmago odločili, v nadi, da bo nekaj

za Irce storil. To se je tudi zgodilo. Dne 7. aprila, toraj pred enim tednom je Gladstone predložil angleški zbornici postavo za Irce, katera v bistvu vse irske razmere spremeni in je zmožna, Irce potolažiti in jih sprijazniti z angleško vlado. Glavne točke irskega programa so bile zapopadene v trojnem „f“ — u, „free sale, fair rent, fixity of tenure“ — prosta prodaja zemljišč, nizka najemščina, trdno določen čas najemščine. Prvi „f“ zahteva, da bi angleški grajšaki smeli svoje posestva prodati in da bi jih Irce smeli kupiti, kar je bilo dosedaj zabranjeno; drugi „f“ zahteva, da bi grajščak ne smel zahtevati najemščine, kolikor bi se mu ljubilo, ampak da bi se visokost te najemščine postavno določila, pa ne previsoko postavila; tretji „f“ pa zahteva, da bi grajšak ne smel najemnika od hiše spoditi in mu najem odpovedati, kadar bi se mu zljubilo, ampak da bi se določil gotov obrok, koliko let mora najemnika na svojem posestvu trpeti. (Tega namreč do sedaj ni bilo, in najemnik je bil zmirom v skrbeh, da ga grajšak že drugo leto ne spodi; zavolj tega pa tudi ni maral zemljišča zboljšati, ker ni vedel, če bo on sad vžival.) Postava, ki jo Gladstone predlaga, se ozira na vse tri zahteve. 1) Najemniki bodo imeli pravico, zemljo od grajšaka kupiti in postati samostojni posestniki. Da bodo posestva lažje kupovali, jim bo še država nekež denarja posodila, menda 5 do 10 milijonov. 2) Ustanovila se bo na Irskem posebna sodnija, ki bo določila visokost najemščine, da ne bo več odvisna od grajšakov. 3) Pogodbe za najem veljajo 15 let, in pred pretekom tega časa grajšak ne more spoditi svojega najemnika.

V kratkih potezah je izpolnil Gladstone vse tirjatve Ircev, in irski listi izrekajo svojo zadovoljnost s to postavo. O ko bi še Avstrija dobila takega Gladstona za ministra, da bi željam Slovanov tako dobrohotno vstregel!

Domače novice.

V Ljubljani, 16. aprila.

(O novi cerkvi.) Kar smo zadnjič poročali o novi cerkvi v Ljubljani, je res; vendar moramo poročilo v toliko popraviti, da na čelu podvzetja stojé mil. g. knezoškof sami in da se vrlo zanimajo za hitro dovršitev tega lepega dela.

(Služba vrtnarskega pomočnika) je izpraznjena na deželni sadje- in vinorejski šoli Slapenski poleg Vipave. Letna plača znaša 250 gl., razen tega ima vrtnarski pomočnik, kteremu je učence tudi praktično podučevati v vseh opravilih, ki se tičejo sadjereje, vrtnarstva in čebelarstva, prosto stanovanje in užitek sočivja za svojo domačo rabo. Prošniki naj se oglase ali osobno ali pismeno do 24. t. m. pri vodstvu omenjene šole. Odpoved je vzajemno pogojena na tri mesece.

(Deželno gledališče) je deželni odbor oddal zopet g. Urbanu, tedaj tujcu. Odbita pa je bila prošnja domačina Gerbica. On ima kavcijo in bi dajal včasih tudi lahko slovenske predstave, toraj dvojno prednost, pa nemški tarski deželni odbor ga je menda iz ravno tega poslednjega uzroka, namreč ker je narodnjak in slovenščine zmožen, na cedilu pustil. Tako se godi domačinom v lastni deželi, dokler so na vrhu nemškutarji.

(Slovenska predstava v gledališču) bila je zadnji terek slabo obiskana. Gosp. Nedelko, ki ga milujemo zaradi slabega vspeha, moral bi pa tudi vedeti, da slovenski Ljubljančani v

velikem tednu ne marajo za gledališče. Tudi štedijo z denarjem zavolj praznikov. Je treba pač na narodne šege in na verski čut nekaj ozira jemati. Ko bi bila predstava na velikonočni torek, to bi bilo kaj drugega!

(Nekaj za šole.) K slavnosti 10. maja, dne poroke svitlega cesarjeviča Rudolfa s princesinjo Stefanijo, je izšla pri g. Milicu, kot doklada „Učit. Tov.“ 1. 8. dne 15. t. m. pesen, ki ima dvoje napevov in životopis slavnih zaročencev, v kratkih potezah. Oboje skupaj obsega 4 strani v 8, in stane posamezno 3 kr., 10 izstisov 25 kr., a 100 stane 2 gl. 25 kr. pri g. Milicu na starem trgu h. št. 19. Mislimo, da bode s to pesnijo vstreženo slovenskim ljudskim šolam.

(Ljudska kuhinja.) Na dan poroke cesarjeviča hoče ljudska kuhinja kakih 500 revežev pogostiti, da bodo zastoj kosilo dobili.

(Ogenj) je v Ribnici uničil kozolec. K sreči so ljudje kmalu pritekli gasit in so ubranili, da se ogenj ni razširil. S kozolcem vred je zgorelo mnogo tam hranjene krme.

Poziv.

Slavni deželni odbor kranjski je „Dramatičnemu društvu“ z dopisom od 1. t. m. ad štev. 885 de 1878 izročil v shrambo devet rokopisov izvirnih slovenskih gledaliških iger, ki so leta 1871 tekmovala za razpisana deželna darila. Te igre, ktere so lastnina pisateljev, ki se pa doslej niso oglasili zanje, so:

1. „Zeta carja Lazarja.“ Žalostna igra v 5 dejanjih, spisal Josip Klenič;
2. „Veronika Deseniška.“ Žaloigra v 5 dejanjih, spisal Anton Turkuš;
3. „Daniel Adašev.“ Žaloigra v 5 dejanjih Motto: „Le roi est mort! Vive le roi!“
4. „Andrej Turjaški.“ Igra v 5 dejanjih, spisal Jože Iskrač (Frankolski);
5. „Danila.“ Žaloigra v 3 delih;
6. „Kdor prej pride, prej me-lje.“ Šaloigra v 1 delu;
7. „Na kmetih.“ Šaloigra v dveh delih;
8. „Korčovski.“ Igra v 2 delih;
9. „Hudi Kljukec.“ Drama v 4 dejanjih, spisal † Josip Ogrinec.

Žaloigrama „Zeta carja Lazarja“ in „Veronika Deseniška“ je sl. deželni odbor prisodil častni nagradi in sicer prvej 80 (osemdeset) goldinarjev, drugej 30 (trideset) goldinarjev; ker pa bivališče gg. pisateljev ni bilo znano, se jima novci niso mogli naukazati. Zato ja podpisani odbor po naročilu sl. deželnega odbora javno pozivlje, naj naznita svoji adresi.

V obče pa naj vsi gori imenovani gg. pisatelji oziroma njihovi pravi nasledniki blagovolijo razpolagati s svojimi proizvodi in skoro poročiti podpisanemu odboru, ali zahtevajo, da se jim vrne rokopis, ali hote pogajati se o njem z „Dramatičnim društvom“, katero bi nekatere teh iger s potrebnimi premembami utegnili dati na svetlo.

V Ljubljani dne 5. aprila.

Odbor „Dramatičnega društva“.

Razne reči.

— Kaj pomenijo velikonočne jedi? V nekterih krajih na Slovenskem jih razkladajo tako: Kolač pomeni Kristovo krono, pleče pomeni njegove rane, pirhi pomenijo tisto gobo ki so jo v žolč pomočili, hren pa pomeni tisti žolč.

— Čistidavek Primorja donaša državi, kakor „Tr. Zeitg“ izračuni, 11,582.398 gl.

— Češko narodno gledališče potrebuje še 235.000 gl., prej da bo dogotovljeno. Potrošilo se je do zdaj že 1 milijon in 517511 gl.

— Piva izvažajo Avstrija čedalje več, štirikrat toliko, ko pred desetimi leti. Zato pa toliko manj tujega piva k nam pride. Največ avstrijskega piva se izvažajo čez Trst in Reko (28 odstotkov), na Nemško (27 odstotkov) in v Bosno (10 odst.)

— Povodenj. Iz Ogerskega prihajajo še zmirom žalostni glasovi. V Čongradu stoji že 170 h š pod vodo! V Maku se podirajo jezovi in se je najhujšega bati. V Segedinu voda še zmirom raste.

— Srečen pisatelj. Neki pisatelj bil je že 8 mesecev brez službe in živel v veliki revščini na Dunaji. Kar neskrajno pa je dobil 4000 gl. pri srečkanji Rudolfovih lozov. To srečko je bil nekdo njegovemu 3 letnemu sinčku podaril.

— Revščina v Šleziji. Toži se od vseh strani o slabih časih. Stanje v Šleziji nekdo popisuje: Poljedelstvo komaj še živetari, obrtnik nič ne zasluži; gojzd je grajšakov: stari zaslužki so pošli, novih ni; majhni gojzdi kmetičev so že davno posekani; občine imajo vedno večje doklade, akoravno se njih premoženje neprenehoma krči in pomanjšuje. Kmalu bodo občine same beračiti začele. Beračev je toliko, da kdor vsakemu po 1 kr. dá, ravno vsak dan 40 kr. razdeli, in tako premožnih je malo, da bi zamogli vsakemu beraču po soldu dati. Revni ljudje so krasti začeli, posebno radi drva kradejo. Otroci morajo strgani, lačni in blede daleč v šole hoditi in tam po 3 ure sedeti, pa mislijo bol na kruh ko na poduk.

— V Odesi je 66.000 judov, toraj več ko polovica vseh prebivalcev. Nedavno pa se je v Odesi raznesla govorica, da hočejo Rusi vse jude pobiti in pokončati. Med judi je nastal velik strah in poslali so brž deputacijo k mestnemu glavarju, s prošnjo naj jih varuje. Najbrž je cela stvar le prazno strašilo, vendar morajo judje slabo vest imeti, ko jih je 66.000, pa se vendar vsake neljube govorice ustrašijo!

— Poziv njim, ki se mislijo v Ameriko naseliti. V Antverpeni izseljence najbolj pogostoma oslepajo, zato je odsek, ki ima namen varovati katoliške izseljence pred goljufijami, na povelje predsednika, kneza Karola Isenburg-Birsteina te dni objavil vnovič imenik društvenih pooblaščenecv, do katerih naj se izseljenci po raznih mestih obrnejo, da potrebno izvedo. Naslovi ali adrese teh zapnih mož, ki svoj posel opravljajo brezplačno, so: 1. v Hamburgu Herr Theodor Meynberg, Grosse Reichenstrasse Nr. 52. Derselbe trägt als Legitimation Kreuz und Anker auf der Brust 2. v Bremen: Herr Pastor Peter Schlösser, Werderstrasse 12, nahe der Weserbrücke. Dessen Assistent, Herr Fr. Heinrich Wöhrmann, Dechanatstrasse Nr. 1, trägt Kreuz und Anker auf der Brust. (Briefe sind an Herrn Schlösser zu adressiren.) 3. v Antwerpen: Mr. J. W. Würden, Avenue Charlotte 49. (Trägt Kreuz und Anker als Vorstecksnadel.) 4. v Rotterdam: Herr Jakob Zöller, Rosenstraat (Rosenstrasse) Nr. 64., trägt ebenfalls Kreuz und Anker. 5. v Liverpool: Mr. William Trost 47 Duke Street. 6. v London: Herr Pastor Henrich Volk, deutsche Kirche, 47 Union Street, Whitechapel, ist zu jeder Auskunft an Auswanderer (nicht an Kaufleute über Waaren oder Geschäftshäuser) bereit. 7. v Havre ist der deutsche Geistliche, Herr P. Lambert Rethmann zu jeder Zeit in der speziell für die katholischen Auswanderer erbauten deut-

schen Kirche (chapelle allemande, rue J. B. Eyriès), oder in seiner neben der Kirche gelegenen Wohnung (rue Doubet), zu sprechen, auch gibt derselbe auf briefliche Anfragen bereitwilligst Auskunft, kann aber unter den bestehenden Verhältnissen die weiteren unten angegebenen Dienste nicht leisten. 8. v New-York: Mr. Josef Köble, Third Street Nr. 185 (East). (Trägt ebenfalls Kreuz und Anker.) 9. v New-Orleans: Mr. Ed. Humbrecht, 390 Ste. Claude Street. 10. v Porto Allegre (Rio Grand do Sul (Süd), Brasilien): Herr Clemens Wallau. 11. v Capstadt, Cap der guten Hoffnung (Südafrika): Rev. D. Mc. Aufaße, St. Mary's church (an der Marien-Kirche). Die vorgenannten Herren geben auf briefliche Anfrage schnellste Auskunft und haben in jeder Beziehung nach besten Kräften für das materielle und religiös-sittliche Wohl der Auswanderer in den Hafenplätzen zu sorgen. Ihre durchaus unentgeltliche Dienstleistungen erstrecken sich auf alle Angelegenheiten der Reise-Angabe der besten und billigsten Reiseroute nach den Hafenplätzen — Empfang bei Ankunft in den Hafenplätzen — Entsprechendes Logement. — Geldwechsel und Einkäufe bei soliden, ihnen als reell bekannten Geschäftshäusern — Auskunft über Ort und Zeit des katholischen Gottesdienstes — Vertheilung von unterhaltenden und belehrenden katholischen Schriften für die Seereise, soweit der Vorrath reicht. — Empfehlungskarten an die katholischen Vertrauensmänner in Nord-Amerika — Geleit an Bord des Schiffes. Die Vertrauensmänner können vollkommen Schutz und Fürsorge nur dann garantiren, wenn alle Angelegenheiten der Reise von Haus aus und von Anfang an mit ihnen brieflich berathen und demgemäss behandelt werden. Die Vertrauensmänner haben es sich zur Aufgabe gemacht, den Auswanderern in jeder Beziehung behülflich zu sein und mögen dacher alle Katholiken, welche in ein überseeisches Land auszuwandern beabsichtigen, die Dienste dieser Herren in Anspruch nehmen.

Der Präsident des Comité's:
Karl Fürst zu Isenburg-Birstein
in Birstein, Provinz Hessen-Nassau

Za stradajoče brate na Notranjskem:

Neimenovan s Štajarskega 3 gld.

Telegrafične denarne cene 15. aprila.

Papirna renta 76 47 — Sreberna renta 77.05 — Zlata renta 94 70 — 1860letno državno posojilo 134. — Bankine akcije 816 — Kreditne akcije 298.40 — London 117.60 — — Ces. br. cekini 5.53. — 20-trankov 9.31

Organist in cerkovnik

se išče za faro **Javor**. Pisмени oglasi do 1. maja. Pošta Salloch s/d Südbahn. (4)

Kdo posodi 1000 gl.

na posestvo blizu Ljubljane, za malo let, na prvo hipoteko proti 5 1/2 obresti, ki se bodo vestno plačevale?

Več pov. vredništvo „Slovenca“. (1)

Oznanilo.

Pri farni cerkvi v Spodnji Idriji se bo naprava nove zvonikove strehe 21. aprila 1881 dopoldne ob 9. uri v farovžu po zmanjšavni dražbi oddala.

Stavbeni načrt, proračun stroškov in stavbeni pogoji so pri podpisnem prvomestniku v pregled razpoloženi.

Kdor želi delo prevzeti, naj pride k napovedani dražbi. (2)

Stavbeni odbor v Spodnji Idriji

dne 26. marca 1881.

Mihael Horvat,
župnik.

Umetne zobe in zobovje

postavlja po najnovejšem amerikanskem sostavu v zlatu, vulkanitu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolno brez bolečin s prijetnim mamilom. (3)

A. Paichel,

zobni zdravnik

poleg Hradskega mosta v I. nadstr.

Ces. kr. izkl. privil.

Patentirana mizna oprava za praznike.

Ta lepa mizna oprava je nekaj novega, izvrstnega. Vsaka hiša bo lahko ponosna na tako mizno opravo. V vsak kos, tedaj v vsak nož, vsako žlico in vsake vilice je vdolan lep, ponarejen žlahtni kamen, da je videti kakor ametist, ali kakor opal, zafir, rubin ali pa smaragd. Tvarina, je bela kakor srebro, in taka ostane na leta. Za 10 let dobri stojimo, da bo blago belo ostalo. Dobi pa se 24 kosov te lepe mizne oprave 3 gl. 75 kr., in sicer:

6 nožev za praznike.

6 vilic „ „

6 žlic „ „

6 žličic za kavo za praznike.

Tedaj 24 kosov, vsi vkup za 3 gl. 75 kr., in pri tem še za 10 let dobri stojimo, da bo blago belo ostalo in da je dobro. Kdor vzame pa na enkrat 48 kosov, pošljemo mu jih v nalašč za to narejenem zaboju in sicer za 7 gl. vsih 48 kosov. Iz istega blaga imamo še v zalogi in prodajamo: Zajemalnike za juho po 35 kr., zajemalnike za mleko po 35 kr., težke zajemalnike za prikuho po 45 kr., velike tase po 90 kr., posode za mleko po 2 gl. 50 kr., posode za čaj po 3 gld., posode za sladkor s pokrivalom po 1 gld. 30 kr., druge, večje posode za sladkor po 2 gl. 40 kr., lepe svečnike v gotiškem slogu, par 2 gl. 25 kr., par še lepše izdelanih svečnikov 3 gl. 25 kr., posode za poper in sol po 60 kr., posode za jesih in olje iz opitljene glažovine po 3 gl. 50 kr., če so na dva dela, in po 4 gl. 75 kr., če so na štiri dele uredjene, velike posode za žveplenke po 1 gl. 20 kr., tabakire s poskočnim pokrovom po 1 gl. 25 kr., žaljive zapiralnike za flaše po 3 za 60 kr., in še veliko drugih reči. 10 let poročstva, da je blago dobro in da belo ostane. (6)

Denar naj se pošlje naprej, ali pa naj se blago naroči in ga bomo poslali s poštnim povzetjem.

Blau & Kann, General-Depositeure,
Wien, I., Heinrichshof.

Opomba. Pokažemo lahko na stotine pohvalnih in priznalnih pisem. Ponarejevanje tega blaga je postavno prepovedano.